

[Poul Nielson]

hvorvidt der bliver tale om en almindelig konkurrencesituation i forbindelse med de opgaver, der planlægges udbudt som følge af en reduktion af aktiviteterne på Holmen.

I betragtning af, at en række værfter, herunder bl.a. Fredericia Skibsværft, har baseret deres eksistens netop på reparations- og vedligeholdelsesopgaver, som opnås i en meget direkte og åben konkurrencesituation, er det forståeligt, at rygter om en forhåndsmæssig disponering på tværs af almindelig tilbudsprocedure giver anledning til bekymring.

Svar (22/12 88):

Forsvarsministeren (Enggaard):

Som anført i regeringens redegørelse for løsning af forsvarets opgaver i de nærmeste år undersøges for tiden mulighederne for, at de eftersyns-, reparations- og vedligeholdelsesarbejder, der i dag udføres på Orlogsværftet, bortset fra specialværkstederne, overføres til private værfter. Regeringen forudsætter, at en sådan overførelse alene bør finde sted på konkurrencedygtige vilkår.

Spm. nr. S 322

Til *trafik- og kommunikationsministeren* (15/12 88) af:

Birthe Hansen (SF):

»Vil ministeren be- eller afkræfte, at den vesttyske regering alene kan beslutte at etablere en fast forbindelse over Østersøen?«

Begrundelse

Spørgeren henviser til forsideartiklen i *Lolland-Falsters Folketidende* onsdag den 14. december 1988.

Selv om der var flertal for den såkaldte EF-pakke, betyder det vel ikke, at den danske regering er sat ud af spillet, når der træffes afgørelse om en fast forbindelse mellem Danmark og Vesttyskland.

Eller er det alene medlemskabet af EF og EF's ønsker om at støtte projekter, der binder de enkelte EF-områder bedre sammen, der har den afgørende betydning for den slags beslutninger?

Svar (21/12 88):

Trafik- og kommunikationsministeren (H. P. Clausen):

Jeg vil gerne afkræfte, at en fast forbindelse over Østersøen, der berører dansk territorium, skulle kunne etableres, uden at den danske regering og Folketinget har truffet beslutning herom.

Det er i øvrigt regeringens holdning, at vi nu må koncentrere kræfterne om Storebæltsforbindelsen, hvorfor en fast forbindelse over Østersøen ikke er aktuell set med danske øjne.

Spm. nr. S 323

Til *industriministeren* (15/12 88) af:

Tove Lindbo Larsen (S):

»Vil ministeren følge ønsket fra Industrirådet, Butikshandelens Fællesråd og Forbrugerrådet om, at minimumsgrænsen for klagesager til Forbrugerklagenævnet ikke sættes op til 500 kr., og i stedet spare det manglende provenu på anden vis?«

Begrundelse

Det fremgår af udtalelser fra Industrirådet, Butikshandelens Fællesråd og Forbrugerrådet, at ministeren ikke vil følge organisationernes ønske om, at minimumsgrænsen ikke hæves til 500 kr. Denne høje grænse rammer urimeligt den almindelige danske familie og er uretfærdig, da en hel del indkøb ikke længere kan indklages.

Organisationerne har udtalt, at de er villige til at være med til at finde ud af, hvorledes de 200.000 kr., som er baggrunden for at hæve beløbsgrænsen, kan spares andre steder.

Det forekommer utroligt, at ministeren ikke vil høre på dem, der fra hverdagen ved, hvad det drejer sig om. Dertil kommer, at det ikke juridisk er sikkert, at lov om Forbrugerklagenævnet § 3, stk. 2, giver ministeren beføjelse til at foretage dette administrativt.

Ministeren har i øvrigt også tidligere udtalt, at der kunne være behov for at tydeliggøre § 3, stk. 2.

Svar (28/12 88):

Industriministeren (Nils Wilhjelm):

Det er rigtigt, at det er besluttet fra 1. januar 1989 at hæve undergrænsen for behandling af sager ved Forbrugerklagenævnet til 500 kr. Denne beslutning er et led i de almindelige og nødvendige sparebestrebelse, som regeringen nu iværksætter på en række områder.